

Alternativna stvarnost

Jasenovački eksperci u čudu:

Sigurni su da je žrtva Nedjeljko Gajić rođen 1942. i da su ga ustaše ubile 1941. Jedino ne znaju je li to bilo u Jasenovcu ili u Staroj Gradiški

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
GAJIĆ	NEDJELJKO	JOVAN	1942*	PRIJEDOR	MISKA GLAVA	SRBIN

Način smrti: UBIJEN
Stradao/la: OD USTAŠA
Mjesto stradanja: U LOGORU

God. smrti: 1941*
Stratište: *

Što kažu KOLINDA i PLENKOVIĆ na ovo: Jasenovačke „žrtve“ Panto Đurić rođen 1975. godine, a Herman Switzer rođen 1969. godine, prema jasenovačkome mrežnom popisu stradali su u Jasenovcu 1942. godine. U taj već poznati fantastični trio stradalih spada i Rosa Mirić koja će tek biti rođena 3968. godine, ali ni to ju nije spasilo od ustaških terminatora, tj. od jasenovačkih kustosa

Pišu:
M. KOIĆ i NIKOLA BANIĆ

Prema podatcima iz mrežnoga jasenovačkog popisa, čini se da su autori imali ozbiljnih problema s prostorno-vremenskim kontinuumom. Prema navedenim podatcima, neke su žrtve stradale prije svoga rođenja, a neke se još nisu niti rodile. Nasuprot tomu, druge

navodne su žrtve stradale desetljećima prije Drugoga svjetskog rata. Neke su stradali desetcima, stotinama pa i tisućama kilometara daleko od Jasenovca. Neki nisu stradali, već su prema autorima popisa nestali. Dok su jedni navodno nestali, drugi su nastali i to u višestrukim izdanjima, ali svi su se našli na jasenovačkome popisu.

U trenutačnoj inačici mrežnoga jasenovačkog popisa ima nešto manje od 1.800 navodnih žrtava kod kojih se u rubrici „način

smrti“ navodi da su **nestali**. Kod još nešto malo manje od 1.000 drugih navodnih jasenovačkih žrtava se u napomenama, također alternativno, navodi da su **nestali**. Sveukupno, to je tek malo manje od 3.000 navodnih žrtava nejasne ratne sudbine. Nestati se može na razne načine pa bi se tako, primjerice, moglo raditi o bjeguncima iz logora, puštenima, ubijenima od četnika, partizana ili stradalima u partizanima ili četnicima. Naravno, upitno je jesu li neki od nestalih uopće i postojali.

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
ĐURIĆ	PANTO	ĐORĐE*	1975	BROD	BRUSNICA VELIKA	SRBIN

Način smrti: UBIJEN
Mjesto stradanja: U LOGORU

Stradao/la: OD USTAŠA
Logor: JASENOVAC

God. smrti: 1942*
Stratište:

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
SWITZER	HERMAN		1969		ŽIDOV	

Način smrti: UBIJEN
Mjesto stradanja: U LOGORU

Stradao/la: OD USTAŠA
Logor: JASENOVAC

God. smrti: 1942
Stratište:

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
MIRIĆ	ROSA	MILOŠ	3968	KOZARSKA DUBICA	MRAZOVCI	SRPKINJA

Način smrti: UBIJENA
Mjesto stradanja: U LOGORU

Stradao/la: OD USTAŠA
Logor: JASENOVAC

God. smrti: 1944
Stratište:

Nestali po definiciji znači da im se ne zna sudbina pa tako ni eventualno mjesto, vrijeme i okolnosti stradanja. Međutim, stručnjaci iz Javne ustanove Spomen-područje (JUSP) Jasenovac mogu riješiti čak i takve enigme i u tome ih ne može omesti ni vrlo malen broj do sada nađenih zemnih ostataka koji je u potpunome neskladu s 80.000 ili 700.000 navodnih žrtava. Kod nestalih su u ogromnoj većini Srbi. Među tim nestalim Srbima ističe se jedna skupina od 11 mlađih žena koje su, prema navodima iz napomena jasenovačkoga popisa, **nestale na žetvi u Bosni**. Sve su navodno iz dvaju susjednih sela iz okolice Pakrac u zapadnoj Slavoniji i sve su istih ili približno istih godina. Ono što je tipično za alternativnu stvarnost je da je njih deset navodno stradalo 1942., a jedna od njih, Boja Katić, 1943. godine, međutim u napomenama kod Jele i Jagode Marin, prema starijem izvoru podataka, navodi se da su i one stradale 1943. godine. Znači li to da su bile dvije bosanske žetve s nestanjem? To bi bilo realno jedino u alternativnoj stvarnosti. Vjerojatna je inačica da je tijekom vremena bilo sudbinskih zahvata u podatcima, tj. kreiranja cijele skupine papirnatih žrtava. Druga zanimljivost u ovom slučaju tri su nestale Jagode, sve rodom iz istoga sela Gornja Obrijež, istih ili gotovo istih godina starosti i imena očeva u već prepoznatljivom XXX stilu. To su Jagoda Đurđević (1921., otac Steva), Jagoda Katić (1922., Savo*/Sava) i već prije spomenuta Jagoda Marin (1922.*, Božo*/Boža). Uz ove tri nestale Jagode, na jasenovačkome popisu još su dvije Jagode istih godina rođenja (1921.), obje iz okolice Pakrac, pri čemu je jedna Jagoda Tutuk iz istoga sela Gornja Obrijež, a druga Jagoda Komlenac iz obližnje Dereze. Kod ovih dviju Jagoda ne piše da su nestale već da su ubijene 1942. godine. Kolika je vjerojatnost da u jednome malom selu bude nekoliko Jagoda rođenih iste godine, da sve stradaju iste godine, u istome logoru, a da većina njih nestane tijekom žetve u Bosni? Nemjerljivo malo. Osim u alternativnoj stvarnosti gdje svaki komesar ima ovlasti kroviti sudbine po principu *deus ex machina*. Dodatnom dubinskom provjerom od pet Jagoda za njih tri (Đurđević, Katić i Komlenac) nisu nađeni nikakvi podatci koji bi potvrdili da se uopće radi o stvarnim osobama. To naravno automatski ne znači da možda nisu postojale, već samo da nema dostupnih podataka, ali i to je vrlo indikativno. Osim toga, kod Jagode Komlenac navodno rođene 1921. godine, u napomenama jasenovačkoga popisa navodi se da je rođena 1879. godine, znači da je čak 42 godine starija. U tome slučaju radi se o razlici od dva naraštaja koja ne može nastati tijekom znanstvenoga prikupljanja i obrade identifikacijskih podataka. Prema prikupljenim podatcima, može se zaključiti da su vjerojatno za vrijeme rata nestale Jagoda Marin i Jagoda Tutuk, premda se, primjerice, za potonju u jasenovačkome popisu ne navodi da je nestala već da je ubijena 1942. godine u Staroj Gradiški. Jedna iz skupine navodno nestala na žetvi u Bosni je Jela Marin s dvojbom oko godine rođenja (1924.*/1921.) imena oca (Božo*/Boža) i mjesta stradanja (Stara Gradiška*/Jasenovac/nestala). Za pretpostavljene sestre Jagodu i Jelu Marin mogu se pronaći podaci, premda različiti u detaljima, ali koji ipak indiciraju da su vjerojatno zaista postojale, ali i da su u nepoznatim okolnostima stradale tijekom Drugog svjetskog rata. Ostale navodno nestale na žetvi u Bosni su Jela Bunčić (1924.*/1921., otac Stevan*/Stevo), Ana Bunčić (1924., nije navedeno ime otca), Ana Katić (1925., Savo*/Sava), Boja Katić (1923.*/1924., nije navedeno ime otca), Bosiljka Bunčić (1925., Janko), Dušica Ivanović (1921., nije navedeno ime otca) i Stojanka Bunčić (1908., Milan). Ova potonja jedina značajnije odstupa po godini rođenja. Dva su jasna razloga zašto ovih 11 navodnih žrtava ne bi smjelo biti na jasenovačkome popisu. Ne

stalima se ne zna sudsina pa možda i nisu stradali u ratu. Prema nekim navedenim primjerima u prethodnim tekstovima ne bi čudilo da su neke od navedenih prezivjele rat pa čak i da su možda neke još uvijek žive. Uz pretpostavku da je nekim slučajem istinita tvrdnja da su nestale tijekom žetve u Bosni i da to implicira da su ubijene od ustaša, a ne recimo od partizana ili četnika, opet je činje-

smrti navodi Jasenovac i precizira se da je to bilo na stratištu Feričanci. U Feričancima je tijekom Drugog svjetskog rata bilo poljoprivredno dobro na kojem su radili kažnjenci. Feričanci se nalaze desetak kilometara od Našica, a oko 90 kilometara zračne linije od Jasenovca. Prema tome, Feričanci su jednako udaljeni od Jasenovca kao i Zagreb. Znači li to da bi svi stradali ili umrli u Zagrebu

povećati broj jasenovačkih žrtava. Sudeći po iskazima rodbine u Yad Vashemu ima ukupno pet žrtava koji se zovu David Kamhi. Od toga samo su dvojica s teritorija Nezavisne Države Hrvatske, a trojica iz Makedonije i njihova smrt nema veze s Hrvatskom. Od te petorice samo je David Kamhi rođen 1891. rodom iz Sarajeva umro od tifusa, ali ne u Jasenovcu, već u Staroj Gradiški. Prema srpskoj

Što kažu Nina OBULJEN ili Milorad PUPOVAC na ovo? Na popisu se, primjerice, nalazi **Vida Kovačević rođena 1910. godine, a kako se navodi, ubijena je od ustaša iste 1910. u logoru Jasenovac. Znači rođena je i ubijena ne samo prije Drugoga već i prije Prvoga svjetskog rata. **Ile Brkić** u mrežnom jasenovačkom popisu rođen je 1918*. godine, a ubijen je od ustaša 1914. godine. Da stvar bude još bolja, u napomenama se navodi alternativna godina, ali ne smrti već rođenja i to 1924.**

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
KOVAČEVIĆ	VIDA	MIĆO	1936	GRADIŠKA	TRNOVAC	SRPKINJA
					God. smrti: 1942	
					Stratište:	

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
KOVAČEVIĆ	VIDA	NIKO	1910	GRADIŠKA	TREBOVLJANI	SRPKINJA
					God. smrti: 1910	
					Stratište: MLAKA	

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
BRKIĆ	ILE	SIMO	1918*	BUGOJNO	1918*	SRBIN
					God. smrti: 1914	
					Stratište:	

nica da su stradale u nejasnim okolnostima u Bosni, a ne u Jasenovcu. Navedeno se odnosi samo na one kojima se može dokazati da su stvarno postojale, a ne na djela komunističke imaginacije.

Nema podataka ni da su postojali, a kamoli stradali u Jasenovcu

U jasenovačkom popisu nalazi se šestoto navodnih žrtava kod kojih se kao mjesto

tijekom Drugog svjetskog rata po toj logici trebali biti na jasenovačkom popisu? Od petoro Židova samo za jednoga **Davida Kamhija** (1921., Zagreb) u Yad Vashemu postoje iskazi nekoga od rodbine pa prema tome za razliku od ostalih znamo da se radi o stvarnoj osobi. Prema iskazu brata on je 1941. godine deportiran u Auschwitz. Taj se podatak navodi i u napomenama jasenovačkoga popisa, pa je prema tome poznat i autorima, ali očito je da se pod svaku cijenu želi što više

skome Spisku žrtava rata, čak je 27 različitih inaćica Davida Kamhija, a od toga petorica se nalaze na jasenovačkom popisu i to kao stradali u logoru Jasenovac, a niti jedan u Staroj Gradiški. Za ostalu četvoricu Židova navodnih žrtava iz Feričanaca nema potvrde da su ikada postojali. **Klarica König** navodno je rođena 1910. godine. Zanimljivo da se koincidentno na jasenovačkom popisu nalazi i **Karl König** rođen 1910. godine i za njega nema iskaza rodbine ili podataka od neke ži-

Zanimljivost u jednome slučaju su tri nestale Jagode, sve rodom iz istoga sela Gornja Obrijež, istih ili gotovo istih godina i imena očeva. To su **Jagoda Đurđević** (1921., otac Steva), **Jagoda Katić** (1922., Savo*/Sava) i **Jagoda Marin** (1922.* Božo*/Boža). Uz ove tri nestale Jagode, na jasenovačkome su popisu još dvije Jagode istih godina rođenja (1921.), obje iz okolice Pakrac, pri čemu je jedna **Jagoda Tutuk** iz istoga sela Gornja Obrijež, a druga **Jagoda Komlenac** iz obližnje Dereze. Kod ovih dviju Jagoda ne piše da su nestale, već da su ubijene 1942. godine. Kolika je vjerojatnost da u jednome malom selu bude nekoliko Jagoda rođenih iste godine, da sve stradaju iste godine, u istome logoru, a da većina njih nestane tijekom žetve u Bosni?

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
ĐURĐEVIĆ	JAGODA	STEVA	1921	PAKRAC	GORNJA OBRJEŽ	SRPKINJA
					Način smrti: UBIJENA	
					Stradao/la: OD USTAŠA	
					Mjesto stradanja: U LOGORU	
					Logor: STARA GRADIŠKA*	
					God. smrti: 1942	
					Stratište:	

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
KATIĆ	JAGODA	SAVO*	1922	PAKRAC	GORNJA OBRJEŽ	SRPKINJA
					Način smrti: UBIJENA	
					Stradao/la: OD USTAŠA	
					Mjesto stradanja: U LOGORU	
					Logor: STARA GRADIŠKA	
					God. smrti: 1942	
					Stratište:	

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
MARIN	JAGODA	BOŽO*	1922*	PAKRAC	GORNJA OBRJEŽ	SRPKINJA
					Način smrti: UBIJENA	
					Stradao/la: OD USTAŠA	
					Mjesto stradanja: U LOGORU	
					Logor: STARA GRADIŠKA	
					God. smrti: 1942	
					Stratište:	

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
TUTUK	JAGODA	MILE	1921	PAKRAC	GORNJA OBRJEŽ	SRPKINJA
					Način smrti: UBIJENA	
					Stradao/la: OD USTAŠA	
					Mjesto stradanja: U LOGORU	
					Logor: STARA GRADIŠKA	
					God. smrti: 1942	
					Stratište:	

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
KOMLENAC	JAGODA	NIKOLA	1921	PAKRAC	DEREZA	SRPKINJA
					Način smrti: UBIJENA	
					Stradao/la: OD USTAŠA	
					Mjesto stradanja: U LOGORU	
					Logor: STARA GRADIŠKA	
					God. smrti: 1942	
					Stratište:	

dovske organizacije da je stradao u Jasenovcu. Aleksandar Pollak, rođen 1896. godine, iz Virja, otac Herman, prema podatcima iz jasenovačkog popisa je stradao nepouzdano određene 1941.* godine. Prema napomenama umro je od tifusa. Prema srpskome pamfletu Spisak žrtava rata Aleksandar Polak, rođen 1896., iz Virja, otac Leopold, za vrijeme rata boravio u Bjelovaru stradao je u ožujku 1942. godine u Jasenovcu. U jasenovačkom popisu nalazi se i Aleksandar Pollak, rođen nepouzdano određene 1890.* iz Bjelovara, otac Leopold. U napomenama se navodi podatak iz komunističkoga popisa iz 1964. godine da je iz Virja. Prema podatcima najvjerojatnije se radi o klonovima, a nema potvrde temeljem iskaza rodbine ili židovske organizacija da je neki Aleksandar Pollak stradao u Jasenovcu. U jasenovačkom popisu nalazi se Dragana Mautner sin Maksa stradao 1941. godine u logoru, ali ne navodi se u kojem. U istome pamfletu nalazi se i Dragana Mautner čiji se otac ne zove Maks već Makso. On je navodno također stradao 1941., ali u Gospicu. Tu nije kraj ovom slučaju jer se u jasenovačkom popisu nalazi i Dragutin Mautner iz Pakraca, Hrvat, rođen 1912. godine, otac Aleksandar, stradao u Jasenovcu 1941. godine. Osim malih razlika u imenu i prezimenu, identičan je „drugome“ Dragana Mautneru. U ovome slučaju su „trojica“ navodnih žrtava koji se međusobno razlikuju manje nego jednojajčani blizanci, a nema potvrde da su stradali tj. ispravnije bi

Spisak žrtava rata, koji je velikosrpska inačica komunističkog popisa iz 1964. godine, navodi se da je Dragan Mautner sin Maksa stradao 1941. godine u logoru, ali ne navodi se u kojem. U istome pamfletu nalazi se i Dragana Mautner čiji se otac ne zove Maks već Makso. On je navodno također stradao 1941., ali u Gospicu. Tu nije kraj ovom slučaju jer se u jasenovačkom popisu nalazi i Dragutin Mautner iz Pakraca, Hrvat, rođen 1912. godine, otac Aleksandar, stradao u Jasenovcu 1941. godine. Osim malih razlika u imenu i prezimenu, identičan je „drugome“ Dragana Mautneru. U ovome slučaju su „trojica“ navodnih žrtava koji se međusobno razlikuju manje nego jednojajčani blizanci, a nema potvrde da su stradali tj. ispravnije bi

bilo reći stradao u Jasenovcu. Jedna od spomenutih žrtava iz Feričanaca je **Milan Miljuš**, otac **Đuro**, navodno rođen 1907. godine u Zagrebu i stradao u Feričancima/Jasenovcu, prema samim autorima popisa nepouzданo određene 1942.* godine. U napomenama se navodi da je rođen 1917., a stradao 1941. godine. U jasenovačkome popisu nalazi se i vrlo slična žrtva **Miće Miljuš** rođen 1907. godine u Cerovcu Tušilovačkome kod Kar-

ovi podataka nije se samo nekoliko puta mijenjao tj. povećavao popis, već je promijenjen i ravnatelj, ali bez ikakve reakcije. Znači da odgovorni ni pod koju cijenu, pa čak niti da budu izvrnuti ruglu, ne žele smanjivati popis brisanjem očitih lažnjaka. Izvori za ove lažnjake srbjanski je memorandumski uradak tzv. Popisnice za utvrđivanje istine (AOISV), kako to gordo zvuči i nepogrešivi apostoli komunizma subno-

znanstveno „relevantnih“ podataka o Vidi Kovačević, koji zorno pokazuju što je to alternativna stvarnost, naravno – Subnor. Da to nije slučajnost i da subnorovci imaju problema s godinama, pokazuje i primjer **Ile Brkića** iz mrežnoga jasenovačkog popisa. On je navodno rođen 1918*. godine, a prema mrežnom jasenovačkom popisu, koji se oslanja na izvore iz Subnora, ubijen je od ustaša 1914. godine. Znači ubijen je prve godine Prvoga svjetskog rata. Da stvar bude još bolja, u napomenama se navodi alternativna godina, ali ne smrti već rođenja i to 1924. Takvi podaci nalaze se u mrežnom jasenovačkom popisu i oni su autorima popisa i jasenovačkim kustosima posve normalni. Možda bi im netko trebao reći kada je počeo Drugi svjetski rat, kada je uspostavljen logor u Jasenovcu i da je teško ubiti nekoga godinama prije nego što se rodio.

Zanimljiv je, a prvenstveno nevjerljivo, i **Nedeljko Gajić** rođen 1942.* godine, a stradao godinu prije odnosno 1941. godine. Prema podatcima, niti autori nisu sigurni je li to bilo u Jasenovcu* ili alternativno, kako piše u napomenama, u Staroj Gradiški, ali sigurni su da su ga ubili ustaše. Inače, Nedeljko Gajić navodno je iz sela Miska Glava kod Prijedora, a otac mu se zvao **Jovan**. U napomenama su navedene i alternativne godine rođenja 1928. i smrti 1944. te da je iz sela Kola kod Banje Luke. To su toliko različiti podaci kao da se radi o potpuno drugoj osobi. Ne treba biti sumnjičav jer kako se navodi na mrežnim stranicama JUSP-Jasenovac popis ubijenih sačinjen je „**uspoređivanjem i kritičkim preispitivanjem podataka za svaku žrtvu ponaosob**“. To se dobro vidi na primjeru **Neđeljke Gajić**. I ona je navodno stradala u Staroj Gradiški kao i jedna od inačica Nedeljka Gajića, ali njezin otac ne zove se Jovan kao kod Nedeljka već **Jovo**, a to je ipak drastična razlika.

Prema navedenim podatcima, kada bi se slijepo vjerovali antifa-znanosti, moglo bi se reći da su ustaše počele ubijati nejač već i prije Prvoga svjetskog rata da su ubijali i djecu koja se još nisu rodila, a možemo sumnjati da su se ustaški terminatori koristili i vremeplovom kojim su ubijali i one koji će se roditi nakon Drugoga svjetskog rata. Očito da, ako ti vremeplovi još rade, nitko nije siguran pa bi i jasenovačkih žrtava moglo biti sve više.

Prema navedenim podatcima, kada bi se slijepo vjerovali antifa-znanosti, moglo bi se reći da su ustaše počele ubijati nejač već i prije Prvoga svjetskog rata, da su ubijali i djecu koja se još nisu rodila, a možemo sumnjati da su ustaški terminatori koristili i vremeplovom kojim su ubijali i one koji će se roditi nakon Drugoga svjetskog rata. Očito da, ako ti vremeplovi još rade, nitko nije siguran i jasenovačkih žrtava će biti sve više i više.

lovca. Za obje žrtve nema potvrde da su uopće postojale. Jedina osoba usporedivih podataka koja se može naći je Milan Miljuš rođen 1907. godine i to baš u Feričancima, mjestu navodnoga stradanja. Njegov se otac zove **Đuro**, ali nema podataka o smrti pa je pretpostavka da je možda stradao izvan Hrvatske ili možda da je nakon ili tijekom rata iselio.

Ne žele smanjiti popis iako je svakome jasno da je to sprdnja

Već su nekoliko puta spominjani Pantko Đurić rođen 1975. i Herman Switzer rođen 1969. godine, obojica prema jasenovačkome mrežnom popisu stradali u Jasenovcu 1942. godine. U taj već poznati fantastični trio stradalih prije nego što su rođeni spada i Rosa Mirić koja će tek biti rođena 1968. godine, ali ni to ju nije spasilo od ustaških terminatora tj. od jasenovačkih kustosa. Iako su ovi nevjerojatni slučajevi već bili publicirani, za kustose Spomen-područja Jasenovac to su očito vjerodostojni podatci. U međuvremenu od objavljanja

rovci. Subnor, kratica od Savez udruženja boraca narodnooslobodilačkog rata, bili su komunistički čuvari revolucije. Član ste mogli postati, primjerice, ako ste imali dva svjedoka. Nakon poraza Titove JNA u Domovinskom ratu, takve organizacije nisu prestale postojati, već su samo promjenile ime, ali ideološka je čud ostala ista. Kao da smo u komunizmu pa kad nešto potvrdi šumski akademici iz Subnora, onda nema rasprave, a srpska istinoljubivost je već legendarna. Nisu to jedine umotvorine *subnorovaca* koje se nalaze u jasenovačkome mrežnom popisu. Na popisu se, primjerice, nalazi **Vida Kovačević** rođena 1910. godine, a kako se navodi ubijena je od ustaša iste 1910. u logoru Jasenovac. Znači rođena je i ubijena ne samo prije Drugoga, već i prije Prvoga svjetskog rata. U jasenovačkome popisu vrlo je mali postotak navodnih žrtava kod kojih se navodi i stratište, ali u ovome antifantastičnom slučaju navodi se mjesto Mlaka. Mlaka je selo nizvodno od Jasenovca, za vrijeme Drugog svjetskog rata ondje je bilo poljoprivredno dobro na kojemu su radili zatočenici. Izvor je ovih

Urazdoblju nakon pada ‘Berlin-skoga zida’ 1989. i raspada SFR Jugoslavije 1990. godine, nakon čega je slijedila nezavisnost suverene Republike Makedonije 1991. godine, s brojnim promjenama u društveno-političkom i gospodarskome životu. To je također doveo do novoga tumačenja nedavne prošlosti, od 1945. do 1990. godine.

Tranzicija i izgradnja nove epohalne svijesti

Kao i u mnogim tranzicijskim zemljama u Europi, tako je i u Republici Makedoniji započela izgradnja nove društvene svijesti čija je polazna točka bila odavanje počasti žrtvama komunističkoga režima. To je u

REPRESIJA KOMUNISTIČKOGA REŽIMA U REPUBLICI MAKEDONIJI

Piše: **NIKOLA ANDONOV**

Makedoniji imalo svoj specifičan sadržaj jer žrtve tog režima nisu bili samo prozapadni politički orijentirane stranke nego i mnogi komunisti i drugi koji nisu potpuno prihvatali ekonomске mjere i politiku Komunističke partije Jugoslavije (nasilne eksproprijacije, propuste u poljoprivrednoj politici, odnos sa SSSR, nedemokratske metode vladajuće stranke i sl.), a prije svega na udaru su se našli oni Makedonci koji su zahtijevali potpuno rješenje makedonskoga pitanja na Balkanu i nisu bili voljni odreći se ideje o suverenoj i nezavisnoj Makedoniji kao demokratskoj državi.

S donošenjem Ustava iz 1991. Republika Makedonija jamči specifična socijalna prava branitelja iz antifašističkoga rata i svih nacionalnih oslobodilačkih ratova Makedonije,